

Sygn. akt II KO 112/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z zażalenia **A. O.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 29 czerwca 2021 r.,

sygn. akt PR 1 Ds. (...), o odmowie wszczęcia śledztwa  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2021 r.  
wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt II Kp (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,  
na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił:**

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi  
Rejonowemu w Ł.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. akt PR 1 Ds. (...), prokurator Prokuratury Rejonowej w W., na podstawie art. 305 § 1 i 3 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie zaistniałego nie później niż do dnia 24 maja 2021 r. w W., przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w W. w związku z procedowaniem w postępowaniach o sygnaturach akt II K (...), II K (...), II K (...) oraz II K (...), czym miano działać na szkodę interesu prywatnego A. O., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Od powyższego postanowienia zażalenie wywiodła A. O..

Sąd Rejonowy w W. właściwy do rozpoznania ww. środka zaskarżenia, postanowieniem z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt II Kp (...), na podstawie art. 37

k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

W uzasadnieniu wystąpienia wskazano, że sytuacja, w której sąd rozpoznawałby zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny, których według zawiadomienia o przestępstwie miał dopuścić się sędzia tego sądu, w toku postępowań przed tym sądem prowadzonych, mogłaby wywołać u postronnego obserwatora wątpliwości co do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny i bezstronny. Z uwagi na fakt, że taki przypadek zaistniał właśnie w tej sprawie, Sąd Rejonowy uznał za zasadne wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że konfiguracja osobisto - zawodowych powiązań osób, których zachowań dotyczyło złożone przez A. O. zawiadomienie o przestępstwie, z sądem miejscowo właściwym wymaga, by - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości - sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd. Tylko takie posunięcie jest w stanie zagwarantować przeprowadzenie postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sprawie, które to podejrzania mogłaby wywołać już sama tylko świadomość istnienia wskazanych wyżej powiązań. Jest ono również niezbędne do wywołania u zewnętrznych obserwatorów przedmiotowego procesu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10).

Podkreślenia również wymaga, że zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem, przekazanie sprawy z uwagi na „dobro wymiaru sprawiedliwości” uzasadnione jest m.in. wtedy, gdy rozstrzygnięciu w postępowaniu sądowym, w trybie art. 306 k.p.k., podlega kwestia zasadności odmowy wszczęcia postępowania karnego o czyn, który przypisano w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa sędziemu właściwego do rozpoznania sprawy sądu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2008 r., III KO 30/08, OSNwSK 2008/1/109).

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.